

Vzorová úloha z písemky

Definujte střední hodnotu náhodné veličiny. Nechť π je náhodná permutace množiny $[n]$ (všechny permutace mají stejnou pravděpodobnost; $[n] = \{1, \dots, n\}$). Spočtěte střední hodnotu počtu $k \in [n]$ takových, že $\pi(k) = k + 1$.

Postup je podobný jako při důkazu, že permutace má jeden pevný bod.

Počítání relací

Určete počet relací na n prvcích - všech, reflexivních, symetrických, antisymetrických.

Počítání relací je jako zjišťování počtu podmnožin množiny $[n]^2$. Všech relací je $2^{(n^2)}$. U reflexivních relací je v podmnožinách nutně zahrnuto n prvků tvaru (x, x) . Při počítání možností tyto prvky nezahrnujeme. Výsledek je $2^{(n^2-n)}$. Pro případy se symetrií a antisimetrií uvažujeme dvojice tvaru (x, y) a (y, x) dohromady.

Největší prvek ČUM

Končená ČUM (X, \leq) má největší prvek \Leftrightarrow má právě jeden maximální prvek. Dále, která z implikací platí pro nekonečnou ČUM?

V konečném i nekonečném případě se \Rightarrow dokáže sporem - ilustrace: Pokud existují 2 maximální prvky potom žádný z nich nemůže být největší, protože by pod sebou neobsahoval ten druhý maximální prvek. Důkaz \Leftarrow platí pouze v konečném případě a je delší.

Přímky v rovině

Ukažte, že n přímek takových, že žádné 3 neprocházejí jedním bodem a žádné dvě nejsou rovnoběžné dělí rovinu přesně na $\frac{n^2+n+2}{2}$ částí.

Dokazuje se indukcí. Jediná důležitá věc, kterou je si třeba uvědomit, že přímka číslo $n + 1$ protne všech dosavadních n přímek a projde $n + 1$ existujícími částmi roviny. Každou z těchto částí rozdělí na 2 části. Přidání přímky číslo $n + 1$ tedy zvýší počet částí o $n + 1$.

Těžká část důkazu věty o 5 barvách

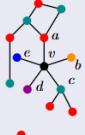
Věta o pěti barvách

Věta (Věta o pěti barvách)

Každý rovinní graf G lzeobarvit pěti barvami.

Důkaz.

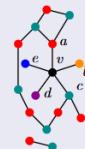
- Opět indukci, jako u tvrzení s degenerovaností.
- V druhém IK: Najdeme v stupně ≤ 5 , $H := G - v$. Obarvíme H pěti barvami z indukčního předpokladu.
 - Pokud $\deg v \leq 4$, lze v dobarvit barvou, která není na jeho sousedech, máme obarvení G .
 - Pokud $\deg v = 5$, ale sousedi používají ≤ 4 barvy, postupujeme stejně.
 - Zbyvá dořešit, když sousedi (a, b, c, d, e v cykl. pořadí) mají přesně 5 barev.
 - G_{ac} : indukovaný podgraf na vrcholech barev jako a či c.

Důkaz věty o pěti barvách, pokračování

Důkaz, pokračování.

- G_{ac} : indukovaný podgraf na vrcholech barev jako a či c.
- Jsou-li a a c v různých komponentách G_{ac} , prohodíme barvy v komponentě obsahující a a dobarvíme v.
- Zbyvá dořešit situaci, pokud a a c jsou v též komponentě.
- Analogicky uvažujeme graf G_{be} to už b a e musejí být v různých komponentách.

Definice spojitosti

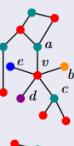
Funkce $f : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}^2$ je spojitá v bodě $a \in [0, 1]$, pokud $(\forall \epsilon > 0)(\exists \delta > 0)(\forall x \in [0, 1]) : |x - a| < \delta \Rightarrow dist(f(x), f(a)) < \epsilon$. Funkce $f : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}^2$ je spojitá, pokud je spojitá v každém bodě.

Definice tu je zahrnuta spíš pro úplnost. V DM se nezkouší, ale v analýze ano. Na hodině bude předvedeno, proč definice vypadá tak, jak vypadá.

Důkaz věty o pěti barvách, pokračování

Důkaz, pokračování.

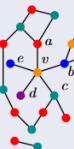
- G_{ac} : indukovaný podgraf na vrcholech barev jako a či c.
- Jsou-li a a c v různých komponentách G_{ac} , prohodíme barvy v komponentě obsahující a a dobarvíme v.
- Zbyvá dořešit situaci, pokud a a c jsou v též komponentě.

Důkaz věty o pěti barvách, pokračování

Důkaz, pokračování.

- G_{ac} : indukovaný podgraf na vrcholech barev jako a či c.
- Jsou-li a a c v různých komponentách G_{ac} , prohodíme barvy v komponentě obsahující a a dobarvíme v.
- Zbyvá dořešit situaci, pokud a a c jsou v též komponentě.
- Analogicky uvažujeme graf G_{be} to už b a e musejí být v různých komponentách.
- Prohodíme barvy na komponentě s b a máme hotovo.

Další náměty na procvičení

Níže jsou náměty na procvičení. Tato část je improvizovaná. Pokud budou otázky mimo hodiny, klidně je zodpovím přes email.

- Typy důkazů a jak to souvisí s logikou
- Intuitivní ukázka toho, proč funguje princip inkluze a exkluze
- Maximální a největší prvky
- Nekonečná částečná uspořádání
- Kombinatorické počítání
- Podmíněná pravděpodobnost
- Cvičení 8, úloha 4 (důkaz toho, že grafy nejsou izomorfní)
- Časté chyby při určování vztahů mezi grafovými vlastnostmi
- Jak rychle odvodit vzorce pro rovinné grafy.

Cvičení 8, Úloha 4: Neizomorfní grafy

Ukažte, že žádné dva grafy na obrázku nejsou izomorfní.

